Rok VIII. Warszawa, 15 listopada 1927 r. Nr. 21

MASZYNISTA

ORGAN ZAWODOWEGO ZWIĄZKU MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE
POŚWIĘCONE
SPRAWOM MASZYNISTÓW
i KOLEJNICTWU

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca.
Cena numeru 25 gr. Członkowie związku otrzymują pismo bezpłatnie.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Anonimów nie uwzględnia się.
Ceny ogłoszeń wedle umowy

REDAKCJA
i ADMINISTRACJA:
Warszawa, Chmielna 9 m. 9
Telefon Nr. 195-28.
Konto czekowe P.K.O. Nr. 3585.

Własne sprawy we własne bierzmy ręce!

NADESZŁA CHWILA DZIAŁANIA

Dnia 31 października a więc w ostatnim dniu terminu określonego w konstytucji Rząd przedłożył Sejmowi preliminarz budżetowy na rok gospodarczy 1928/9.

Preliminarz ten, jako projekt ustawodawczy nie posiada w chwili obecnej żadnego praktycznego znaczenia. „Sesja budżetowa" Sejmu i Senatu odroczona została aż do czasu, w którym wygasają mandaty obecnych posłów i senatorów, tak że preliminarz pod obrady izb ustawodawczych nie wejdzie Co więcej: Rząd wyrzekł się publicznie własnego preliminarza i zapowiedział, że nowowybranemu Sejmowi złoży nowe, odmienne projekty.

Mimo to wszystko preliminarz z dn. 31.X nie przestaje być dokumentem pierwszorzędnej wagi. Żadne bowiem późniejsze oświadczenia Rządu ani nawet żadne ewentualne myśli uboczne, którymi Rząd mógł się kierować wnosząc preliminarz do Sejmu nie są w stanie przekreślić faktu, iż mamy do czynienia z oficjalnym aktem rządowym, stanowiącym zamkniętą w sobie i wykończoną całość, z aktem, który wszak za kiepski dowcip poczytywany być nie może.

Zmuszeni jesteśmy tedy traktować preliminarz ten z całą powagą, na którą zasługuje i widzieć w nim obraz zamierzeń Rządu w dziedzinie polityki skarbowej.

Preliminarz przedłożony został Sejmowi w formie niekompletnej i ułamkowej. Po za ustawą skarbową i ogólnem zestawieniem przewidywanych dochodów i wydatków nie zawiera on t. zw. załączników, a więc najważniejszej części, z której dedukować można o charakterze zamierzeń rządowych. Dwa załączniki (dochody administracyjne Ministerstwa Skarbu i Monopole) wypełniają tę poważną lukę w sposób bardzo niedostateczny. Mimo to jednak, nawet i w tej formie preliminarz rzuca dosyć wyraźne a nawet niekiedy wręcz jaskrawe światło na myśli i idee gospodarcze, któremi Rząd się kieruje i które zamierza realizować w praktycznem życiu naszego państwa.

Już pobieżne zapoznanie się z treścią przedłożeń rządowych jest potwierdzeniem tej prawdy, którą z uporem i aż do własnego znudzenia na łamach naszego pisma głosimy a mianowicie, iż polityka gospodarcza Rządu jest polityką popierania kapitału, polityką, w której na uwzględnienie naszych interesów i postulatów miejsca niema. Dokładniejsze badanie projektów potwierdza i uwypukla tę prawdę.

A więc: w dziedzinie wydatków, które podniesione zostały o około 240 miljonów widzimy wzrost wydatków na wojsko (78 miljonów) na Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (**policja** 26 miljonów), na Min. Rob. Publiczn. (20 mil.) na Ministerstwo Wyznań Religijnych i Ośw. Publ. (12 i pół miljona), na renty i pensje inwalidzkie (10 miljonów) tudzież na umorzenie i oprocentowanie długów państwowych (59 miljonów). Po za temi poważniejszemi pozycjami wszystkie inne pozycje budżetu administracyjnego z wyjątkiem dwóch (Prezydent Rz. i Min. Pracy i Opieki Społ.) wykazują pewną nadwyżkę wydatków. Wszystkie te nadwyżki przeznaczone są na powiększenie wydatków rzeczowo-administracyjnych, których celowości może i nie wolno kwestjonować. Natomiast preliminarz pomija najzupełniej zagadnienie poprawy bytu pracowników państwowych, na który to cel nie przewiduje dosłownie ani jednego grosza. Że tak jest i że wszelkie odmienne informacje t. zw. prasy rządowej wprowadzają w błąd czytającą publiczność — tego dowodem tekst art. 5 projektu ustawy skarbowej. Z powodu braku normalnych załączników w preliminarzu Rząd musiał znaleźć jakieś formalne wyjście z sytuacji. Postanowił zatem, iż wydatki dokonywane być mogą jedynie na cele wymienione w rubrykach poprzedniego preliminarza. Ponieważ jednak preliminarz nowy przyznaje na te cele większe kredyty, przeto projekt rządowy upoważnia Ministra Skarbu do podwyższania kredytów na wydatki **rzeczowo-administracyjne.** Takie postanowienie wskazuje na niemożliwość podwyższania kredytów na wydatki **osobowo-administracyjne,** wobec czego stwierdzić należy, iż wydatki te, a więc pobory pracownicze nie mogą być aż do kwietnia 1929 wyższe aniżeli obecnie obowiązujące.

W dziedzinie wydatków zatem preliminarz przedstawia sytuację wręcz rozpaczliwą.

Nie lepiej jest i w dziedzinie dochodów, która interesuje nas przedewszystkiem jako wyraz zamierzeń Rządu w sprawach podatkowych. Jesteśmy tutaj zainteresowani podwójnie: raz jako podatnicy, drugi raz jako pracownicy płatni z dochodów budżetowych, zależni zatem w swoim bycie od ilości środków, które Państwo do swej dyspozycji posiada. Otóż także i w tej dziedzinie zamierzenia Rządu ujawnione w preliminarzu wskazują na tendencję sprzeczną z naszemi interesami.

I tak dochody podwyższone zostały o okrągłe 364 miljony. Z tego przypada na podwyżkę podatków i danin o charakterze pośrednim, a więc na podwyżkę tych danin, które płacą najszersze warstwy wiedząc albo i nie wiedząc o tem, około 250 miljonów, zaś na podwyżkę podatków bezpośrednich, płaconych przez warstwy posiadające zaledwie 45 mil. Procentowo zwyżka podatków pośrednich wynosi około 20 proc., zwyżka zas podatków bezpośrednich tylko 10 proc. Reszta zwiększonych wpływów pochodzi z czystych zysków przedsiębiorstw państwowych.

O gospodarce przedsiębiorstw państwowych na podstawie preliminarza nie sposób nic powiedzieć. Preliminarz zawiera jedynie preliminowane netto kwoty, określające bądź wpłatę dane-

go przedsiębiorstwa do Skarbu bądź też dopłatę Skarbu do przedsiębiorstwa. Jeżeli np. chodzi o koleje—w preliminarzu uwidoczniona jest dopłata tego przedsiębiorstwa do Skarbu Państwa w wysokości 80 miljonów złotych, co w porównaniu z okresem bieżącym, w którym koleje budżetowo dać winny Państwu zaledwie 36 i pół miljona stanowi bardzo poważny i znamienny wzrost. Skoro zaś niema widoków na to, aby wydatki nadzwyczajne kolei zostały uszczuplone a inwestycje bądź zaniechane, bądź pokrywane z nadzwyczajnych dochodów przeto mało zostaje nadziei na podwyższenie poborów pracowniczych. Pewną pociechą może być okoliczność, iż przedsiębiorstwa nie są tak mocno skrępowane ustawą skarbową i że mogą podwyższać także swoje wydatki adminstracyjno-osobowe byleby to nie spowodowało zmniejszenia czystego przychodu względnie powiększenia deficytu tych przedsiębiorstw. Pociecha ta jednak jest tylko formalną, gdyż powiększenie uposażenia pracowników przedsiębiorstw państwowych bez równoczesnego, choćby nawet i niezupełnie równego, podwyższenia poborów pracowników administracyjnych jest nie do pomyślenia.

Zbytecznem byłoby wykazywać, iż uchwalenie preliminarza w brzmieniu przedłożeń rządowych byłoby dla nas niepowetowaną klęską i przekreśliłoby wszelkie nasze nadzieje na poprawę bytu na czas długi bo aż do kwietnia 1929 r. Dlatego też nie wdając się w dociekania prawno-konstytucyjne i pozostawiając na uboczu pytanie czy Rząd działał w czasach ostatnich zgodnie z konstytucją — musimy z niezmierną ulgą i zadowoleniem powitać fakt, iż preliminarz ten jest obecnie praktycznie bezwartościowym.

Skoro jednak dzięki temu, skądinąd bezwartościowemu preliminarzowi ujawnione zostały w całej swej jaskrawości zamiary Rządu dotyczące najżywotniejszych dla nas spraw — przeto tem silniejsze winny być nasze starania, aby przyszły preliminarz, który, jak zostało zapowiedziane, ma być złożony nowowybranym ciałom ustawodawczym w niczem nie był podobny do omawianego.

Dzięki biegowi wypadków politycznych zyskaliśmy nie tylko kilka miesięcy czasu na przeprowadzenie naszej akcji lecz nadto sprzyjające warunki, które przy racjonalnej taktyce z naszej strony mogą akcji tem zapewnić powodzenie.

Jeżeli wyłączymy wszelkie niespodzianki i oprzemy przewidywania nasze wyłącznie na przepisach obowiązującej konstytucji — to w dniach najbliższych rozpocznie się okres wyborczy. Okres ten trwać będzie mniej więcej do marca r. 1928 poczem zbiorą się nowe ciała ustawodawcze. Tym nowym ciałom ustawodawczym przedłożony będzie preliminarz budżetowy na rok 1928/9 przyczem pierwsze okresy nowego roku budżetowego będą najprawdopodobniej uregulowane prowizorjami.

Jest tedy obowiązkiem organizacyj pracowniczych nie zmarnować nadarzającej się sposobności. Ten przypadkowy okres zwłoki musi być przez nas wykorzystany w dwu kierunkach. Po pierwsze: aby w tym czasie skłonić Rząd do zmiany stanowiska, po drugie, aby nowe ciała ustawodawcze miały taki skład i taką większość, któraby zapewniała naszym postulatom powodzenie.

Sądzimy, iż w zbliżającym się okresie wyborczym nacisk nasz, o ile będzie dostatecznie rozumnie kierowany i dostatecznie silny może odnieść pełne sukcesy.

Wszakżeż zbliża się okres, w którym ów „naród", do którego należy władza w Państwie naszem, ma rzadką sposobność zadokumentowania swojej suwerenności. Wszakżeż my, owego „narodu" członkowie będziemy głosowali, a głosy nasze, których liczba jest niemała nie są do pogardzenia. Rozpocznie się tedy wielkie targowisko, wielka licytacja na przyrzeczenia obietnice i t. d.

Także i Rząd, któremu rezultaty wyborów obojętne być nie mogą, będzie miał może w tym czasie bardziej miękkie serce, szerzej otwarte oczy i czulsze ucho na nasz głos.

Byłoby zatem błędem nie do darowania, gdybyśmy mieli ten okres wyjątkowej dla nas konjunktury zmarnować. Doświadczenia mamy dość, na lep frazesów i bezwartościowych obietnic wziąć się nie damy. Będziemy żądali dowodów namacalnych. Będziemy żądali tego co nam się należy i, jeśli zrozumiemy nasz własny interes, będziemy mogli w nadchodzącym okresie uzyskać więcej aniżeli kiedykolwiek.

Nadeszła tedy chwila działania.

U NAS INACZEJ...

Prezydjum Związku podjęło w czasach ostatnich starania o nawiązanie kontaktu z maszynistami w innych krajach. Korzyści z takiego kontaktu mogą być bardzo doniosłe, już choćby tylko dlatego, iż tą drogą zdobędziemy dokładne wiadomości jak są wynagradzani maszyniści w innych krajach, jaki jest stosunek ich zarobków do zarobków innych kategoryj pracowników kolejowych tudzież jaka jest ich stopa życiowa.

Za pośrednictwem Związku Maszynistów niemieckich (Gewerkschaft Deutscher Lokomotivführer w skróceniu GDL.) otrzymaliśmy ostatnio cyfry, opublikowane przez amerykańskie ministerjum pracy a zawierające ogólną liczbę pracowników kolejowych w Stanach Zjednoczonych z podziałem na kategorje służbowe tudzież ogólną cyfrę zarobków tych kategoryj. Z tych cyfr łatwo daje się obliczyć **przeciętna** płaca miesięczna rozmaitych gałęzi służbowych w kolejnictwie Stanów Zjednoczonych. Rezultaty dokonanych w ten sposób obliczeń są tak bardzo charakterystyczne, iż zasługują na opublikowanie. Podajemy poniżej tablicę płac przeciętnych niektórych kategoryj, zaznaczając przy każdej kategorji w jakim stosunku procentowym znajduje się dana płaca do płacy przeciętnej maszynistów. Cyfry odnoszą się do miesiąca lipca 1927 r.

	Przeciętna płaca miesięczna w dol.	Stosunek do płacy maszynisty w proc.
Służba biurowa.		
Urzędnicy handlowi	132.8	45.6%
Stenogr. i maszynistki biurowe	125.0	42.8 „
Służba drogowa.		
Robotnicy zatrudnieni przy pracach specjalnych	71.4	26.6 „
Robotnicy przy pracach zwyczajnych	71.7	24.5%
Warsztaty i Składy.		
Robotnicy przy naprawie wagonów	147.8	50.8 „
Robotnicy przy naprawie parowozów	194.1	53.0 „
Pomocnicy wykwalifikowani	100.8	38.0 „
Pomocnicy niewykwalifikowani	80.4	27.5 „
Służba stacyjna.		
Zawiadowcy stacji	156.6	57.8 „
Telegrafiści, telefoniści, zwrotniczowie	154.2	53.0 „
Magazynierzy	94.0	32.3 „
nadzorcy przejazdów	77.3	26.5 „
Służba ruchu.		
Kierownicy pociągu	240.0	82.1 „
Konduktorzy i hamulcowi	175.5	60.1 „
Maszyniści	**263.0**	**100.0 „**
Palacze	**196.5**	**67.5 „**

Oczywiście z samych cyfr w dolarach nic nie można wywnioskować, gdyż wartość tych cyfr i stopa życiowa pracownika zależy od wysokości kosztów utrzymania. Danych statystycznych kosztów utrzymania w Stanach Zjednoczonych A. P. dotąd nie posiadamy. Jednakże zupełnie wiarygodne informacje nasze stwierdzają iż nawet najniżej uposażona kategorja pracowników kolejowych **może ze swoich zarobków przyzwoicie wyżyć.** Dla przykładu podajemy ceny pewnych artykułów odzieżowych na podstawie cennika jednej z największych firm amerykańskich liczącej 8 miljonów odbiorców.

Według tego cennika płaszcz długości 1 metr 27 cm., wierzch sporządzony ze specjalnie mocnego, nieprzemakalnego, imitującego skórę, zamszowego materjału, w środku podbity aż do kolan barankami dobrego ga-

tunku, z dużym, po podniesieniu uszy zakrywającym kołnierzem z t. zw. „bibretów“ (baranki specjalnie preparowane) z podszewką ciepłą w rękawach, specjalne kieszenie ciepło podszywane, wykonanie mocne — kosztuje 18.95 Dolara — na naszą walutę 174 zł. 68 groszy. Tyle kosztuje płaszcz średniej jakości. Można dostać tańszy a wcale dobry od 14.95 dolara począwszy. Najdroższy płaszcz z tego gatunku kosztuje 24.50 Dolara.

Można sobie łatwo wyliczyć i wyobrazić na jakiej stopie żyć może tam maszynista, którego pobory, po kursie 8.88 za 1 dolara wynoszą miesięcznie 2.335 zł. 44 grosze skoro ceny jednej z najpoważniejszych pozycji w budżecie domowym t. j. ceny odzieży są nawet na nasze stosunki tak bardzo niskie...!

O ustosunkowaniu płac maszynistów, do płac innych kategoryj lepiej nie mówić. Wszak cyfry same mówią za siebie i komentarzy nie potrzebują.

Być może jednak, że te cyfry nie są przekonywujące gdyż odnoszą się do Ameryki, do tego kraju, który przedstawia się dla nas nieomal jako raj, jako marzenie, jako niedoścignione i bajkowe Eldorado dobrobytu.

Sięgnijmy tedy do stosunków o wiele bliższych, niedaleko jak do Gdańska, do tego Gdańska, w którym kolejami administruje Państwo Polskie i, gdzie pensje kolejarzy płaci nie kto inny ale nasze własne Ministerstwo Komunikacji.

Leży przed nami lista płacy (Abrechnungszettel) gdańskiego maszynisty. Czytamy tam o jego poborach za sierpień 1927 r.:

pensja	288.60	guldenów
dodatek rodzinny	171.60	„
dodatek wyrównawczy	15.20	„
gdański dodatek wyrównawczy	164.60	„
nienazwane (zwrot wkładki emerytalnej)	13.80	„
Razem	653.80	guldenów
potrącenie na emeryture	13.80	„
pozostaje do wypłaty	**640**	**guldenów**

Po kursie guldena 173.60 otrzymamy pensję miesięczną w wysokości 1111 złotych 04 grosze bez dodatkowego wynagrodzenia t. j. bez godzinowo-kilometrowego i premii. Skoro zaś godzinowo-kilometrowe, oparte na tych samych zasadach co i u nas wypłacane bywa stosownie do obowiązujących przepisów według stosunku 1 grosz równy 1 fenigowi gdańskiemu a więc skoro maszynista gdański za taką samą ilość godzin i kilometrów otrzymuje tyle guldenów ile złotych otrzymuje polski maszynista i skoro zważymy, iż drożyzna w Gdańsku nie przekracza naszej więcej niż o 20 — 30 proc. otrzymamy obraz stopy życiowej maszynisty już nie w napół egzotycznych stosunkach ale tuż za miedzą, na naszej **własnej sieci kolejowej.**

Wyciąganie wniosków uważamy za rzecz zbyteczną. Czytelnicy nasi uczynią to z łatwością sami.

SPRAWY SŁUŻBOWE

ROZPORZĄDZENIE O NALEŻNOŚCIACH ZA PODRÓŻE SŁUŻBOWE, DELEGACJE I PRZENIESIENIA ETATOWYCH PRACOWNIKÓW KOLEI PAŃSTWOWYCH.

W Dzienniku Ustaw Nr. 99 z dnia 10 listopada b. r. poz. 860, ukazało się Rozporządzenie Rady Ministrów, normujące należności etatowych pracowników K. P. za podróże, delegacje i przeniesienia. Dosłowny tekst tego rozporządzenia brzmi jak następuje:

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia etatowych pracowników kolei państwowych.

Wymienione należności nieetatowych pracowników kolei państwowych normują osobne przepisy.

§ 2. Etatowym pracownikom kolei państwowych przyznaje się w razie podróży służbowych lub delegacyj do miejscowości położonych poza zwykłem ich miejscem służbowem, o ile z tego tytułu nie pobierają innych należności unormowanych osobnemi przepisami:

1) diety oraz
2) zwrot kosztów przejazdu.

§ 3. Diety wynoszą dziennie dla pobierających uposażenie według grupy:

IV	35 zł.
V	21 „
VI	17 „
VII	13 „
VIII	11 „
IX	9 „
X, XI, XII	7 „
XIII, XIV, XV, XVI	5 „

Przy podróżach służbowych i delegacjach do stolicy oraz na obszar województwa śląskiego zwiększa się diety o 20 proc. Postanowienie to nie ma zastosowania do podróży służbowych i delegacyj, odbywanych na obszarze województwa śląskiego przez pracowników mających na tym obszarze zwykłe miejsce służbowe.

W razie awansu w czasie podróży służbowych lub delegacyj należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

§ 4. Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu z zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tego miejsca.

Za przeciąg czasu krótszy niż 24 godziny należy się cała dieta, jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwający dłużej niż 6 godzin, przypada na porę nocną między 21 a 6 godziną, w przeciwnym razie wypłaca się tylko połowę diety, o ile pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 6 godzin.

Za przeciąg czasu do 6 godzin włącznie nie wypłaca się żadnych diet.

Jeżeli przejazd odbywa się koleją lub statkiem, początek podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu lub statku, ustalonej w oficjalnym rozkładzie komunikacyjnym, jeżeli zaś przejazd odbywa się innymi środkami lokomocji np. końmi, samochodem i t. p., należy liczyć początek podróży od chwili ruszenia z miejsca. Jeżeli natomiast przejazd rozpoczyna się końmi, samochodem lub innym podobnym środkiem komunikacyjnym, w dalszej zaś części odbywa się koleją lub statkiem, początek podróży należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca, o ile między obu częściami jazdy niema nieuzasadnionej przerwy.

§ 5. W razie dłuższego pobytu przy podróży służbowej lub delegacji w tej samej miejscowości, wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 3, t. j. całe diety przez pierwsze 2 tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia do danej miejscowości, przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi (t. j. pobierających dodatek ekonomiczny) o 20 proc., a dla samotnych (t. j. nie pobierających tego dodatku) o 40 proc., po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi o 30 proc., a dla samotnych o 50 proc.

Delegacja może trwać najdłużej pół roku. Przedłużenie delegacji ponad ten czasokres może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach za zgodą Ministra Komunikacji.

§ 6. W razie podróży służbowej w czasie delegacji do miejscowości położonych poza miejscem delegacji uzupełnia się diety pobierane z tytułu delegacji, o ile wypłacane są stosownie do § 5 niniejszego rozporządzenia w wymiarze zmniejszonym, do wysokości całej diety należnej z tytułu delegacji, o ile z tytułu podróży służbowej nie należy się wyższa dieta.

Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych niniejszem rozporządzeniem.

Uzupełnienie, o którem mowa w pierwszym ustępie, nie ma miejsca w wypadku, gdy pracownik w czasie trwania delegacji udaje się do zwykłego miejsca służbowego.

W razie podróży służbowych odbywanych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji, przedłuża się okres dwutygodniowy, za który wypłaca się według § 5 całe diety, o te ilość dni, w których odbywano podróże służbowe.

Postanowienia zawarte w ustępach 1 i 4 nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż 6 godzin.

§ 7. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w

czasie trwania podróży służbowej lub delegacji.

§ 8. W wypadku zachorowania pracownika w czasie podróży służbowej lub delegacji należą się diety przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarza kolejowego, a pracownik nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 9. Pracownikowi delegowanemu nie przysługują diety za czas urlopu.

§ 10. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego oraz koszty na dojazd do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 11. W razie podróży służbowych i delegacyj wydaje się pracownikom kolejowym bilety wolnej jazdy na liniach Polskich Kolei Państwowych.

W razie niemożności dostarczenia biletu wolnej jazdy zwraca sie cenę biletu faktycznie uiszczoną w czasie przejazdu służbowego w klasie, która przysługuje pracownikowi w myśl obowiązujących przepisów.

W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, można przy podróżach służbowych odbyć jazdę samolotem. W tych wypadkach wydaje się pracownikowi kolejowemu bilet wolnej jazdy, względnie w braku takiego zwraca się cenę faktycznie zapłaconą.

§ 12. Przy podróżach służbowych i delegacjach, trwających co najmniej 6 dni, zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją lub statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego w wadze do 50 kg., zaś przy podróżach i delegacjach trwających dłużej niż 30 dni o wadze do 100 kg., oraz zwraca się koszty przewozu akt i innych przedmiotów, potrzebnych do spełnienia czynności służbowych.

§ 13. W razie niemożności dojazdu do celu podróży służbowej koleją, statkiem, omnibusem, autobusem i t. p. zwraca się pracownikowi kwotę wydana na najem koni lub samochodu.

W miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni lub samochodu, zwraca się ceny podane w taryfie. W miejscowościach nie posiadających takich taryf, zwraca się ceny najmu koni lub samochodu, odpowiadające stosunkom miejscowym, na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, zawierającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej.

W razie wątpliwości, czy zapłacona kwota odpowiada miejscowym stosunkom, władza winna zwrócić się o wyjaśnienie do odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanego wyjaśnienia zmniejszyć odpowiednio cenę najmu koni względnie samochodu.

Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczyć jedną podwodę względnie samochód na trzy osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości akt lub przedmiotów, potrzebnych do spełnienia czynności służbowych, wolno zaliczyć podwodę względnie samochód na 2 osoby, a w wyjątkowych wypadkach na jedną osobę.

Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza pracownik posiadający wyższą grupę uposażenia.

§ 14. Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 klm. od budynku, w którym mieści się urząd, nie zwraca się kosztów przejazdu.

§ 15. Przy komisjach miejscowych w miastach mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się koszty przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej niż 2 klm. Jeżeli w danem mieście istnieje tańszy środek komunikacyjny np. tramwaj, autobus i t. p. zwraca się koszty przejazdu tym środkiem komunikacyjnym.

§ 16. Koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej i odwrotnie, zwraca się według taryfy miejscowej względnie w braku takiej taryfy według cen miejscowych, o ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej wynosi więcej niż 2 klm.

§ 17. Delegowanym, a następnie przeniesionym do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, przysługuje oprócz należności z tytułu przeniesienia (§ 19) zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i z powrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten wedle uznania przełożonej władzy służbowej jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 18. Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość. Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione. Przy przejazdach kołowych należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 19. W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się:

1) Diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w tej miejscowości oraz dla jego żony i dzieci za taki sam czas, a to dla żony w wysokości 75 proc., dla dzieci w wysokości po 50 proc. diet przysługujących przeniesionemu, o ile na osoby te pobiera dodatek ekonomiczny w myśl artykułu 4-go ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

Przy przeniesieniach do stolicy oraz na obszar województwa śląskiego zwiększa się diety o 20 proc. Postanowienie to nie dotyczy przeniesień na obszarze województwa śląskiego osób, mających zwykłe miejsce służbowe na tym obszarze.

2) Bezpłatny przejazd koleją dla przeniesionego, jego żony, dzieci i sługi.

3) Bezpłatny przewóz urządzenia domowego koleją.

4) Ryczałt na pokrycie wszystkich innych wydatków, połączonych z przesiedleniem się.

	Ryczałt ten wynosi przy przesiedleniu się z budynku:			
	a	b	c	
	prywatnego do prywatnego.	prywatnego do kolejowego, położonego w obrębie stacji, lub pomiędzy stacjami przy linji kolejowej i odwrotnie.	kolejowego w obrębie stacji, lub pomiędzy stacjami przy linji kolejowej do kolejowego w obrębie stacji lub pomiędzy stacjami przy linji kolejowej.	
dla pracowników pobierających dodatek ekonomiczny (żonatych lub wdowców z dziećmi)	150%	120%	100%	uposażenia miesięcznego
dla innych pracowników (samotnych)	75%	60%	50%	

Za podstawę obliczenia ryczałtu przyjmuje się uposażenie w wymiarze samotnego (t. j. bez dodatku ekonomicznego) a w szczególności uposażenie określone art. 3 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), zwiększone ewentualnie o 20 proc., o ile przesiedlenie następuje ze stolicy

lub obszaru tego województwa, jak również przy przesiedleniu w obrębie tego województwa.

Przy przesiedleniu na prośbę pracownika nie przysługują należności określone w ustępie pierwszym punkt 1 i 4 niniejszego paragrafu, może być jednak przyznany ryczałt (ustęp 1 punkt 4) w całości lub w części według uznania Ministra Komunikacji.

§ 20. Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, delegacyj i przeniesień mają być przedstawiane z końcem tego miesiąca, w którym podróż służbowa, delegacja względnie przesiedlenie miało miejsce, najpóźniej jednak do trzeciego dnia następnego miesiąca.

Za podróże służbowe ,odbyte w ciągu miesiąca kalendarzowego, ma być przedstawiany jeden rachunek diet i kosztów przejazdu. Przy delegacjach, trwających dłużej niż miesiąc, należy rachunki diet przedstawiać za każdy ubiegły miesiąc.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej winien być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającej konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni, liczonych od następ... dnia po doręczeniu decyzji, przedstawienie do dyrekcji kolei państwowych względnie do Ministerstwa Komunikacji, które rozstrzyga ostatecznie.

§ 21. Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i diet.

Postanowienie to stosuje się również do należności z tytułu delegacji i przeniesienia.

§ 22. W wypadkach, w których podróże trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, Minister Komunikacji może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast diet i kosztów przejazdu odpowiedni ryczałt miesięczny.

W razie przerwy w wyjazdach, trwającej z jakichkolwiek powodów dłużej niż 14 dni, wstrzymuje się wypłatę ryczałtu za cały czas przerwy od dnia jej powstania, a odpowiednia kwota przypada zastępcy, o ile ten za spełnianie tych czynności nie pobiera diet.

O ile zastępca pobiera już ryczałt, otrzymuje jedynie za odnośny czas uzupełnienie do wysokości ryczałtu przyznanego osobie, którą zastępuje.

W razie poboru diet za wyjazdy po za okres na który przyznano pracownikowi ryczałt, pozostawia się ryczałt przez pierwsze 3 dni poboru diet licząc od dnia wyjazdu, za dalszy zaś czas potrąca się odpowiednią część ryczałtu.

§ 23. Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami państwa normuje osobne rozporządzenie.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar wolnego miasta Gdańska i w obrębie tego obszaru, z tem, że należności wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu, oraz, że przez uposażenie, o którem mowa w § 19, rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w przedmiocie objętym niniejszem rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów:
J. Piłsudski.

Minister Komunikacji:
Romocki.

Omówienie tego rozporządzenia zastrzegamy sobie do następnego numeru „Maszynisty".

O POTRĄCANIE OPŁATY SKARBOWEJ Z PENSYJ WDOWICH I SIEROCYCH.

Roporządzeniem z dnia 4 października 1927 r. Nr. I/14990/4 27 Ministerstwo Komunikacji wyjaśniło iż z pensyj wdowich i sierocych nie należy potrącać opłaty skarbowej, ustanowionej w Art. 7 Ustawy emerytalnej. **Potrącone z tego tytułu kwoty należy zwrócić zainteresowanym.**

W SPRAWIE DODATKU EKONOMICZNEGO NA DZIECI, UCZĘSZCZAJĄCE DO SZKÓŁ.

Rozporządzeniem z dnia 12 października 1927 r. Nr. I/19279/2/27 wyjaśniło Ministerstwo Komunikacji, iż ... wstrzymywać wypłaty dodatku ekonomicznego na dzieci powyżej lat 18 (uczęszczające do szkół z końcem roku szkolnego) lecz należy dodatek ten wypłacać nadal, również przez czas ferji letnich.

Gdyby jednak z początkiem następnego roku szkolnego pracownik nie przedłożył dowodu, iż dziecko uczęszcza do szkoły należy wstrzymać wypłatę dodatku oraz potrącić pobrany dodatek za czas ubiegły.

Tak samo postępować należy w wypadku gdy dziecko, na które pracownik pobiera dodatek, kończy w pewnym roku szkołę średnią. Wówczas pracownik obowiązany jest po rozpoczęciu roku uniwersyteckiego przedłożyć stosowne poświadczenie. Gdy takiego poświadczenia nie przedłoży wypłata dodatku ma być wstrzymana a nadpłacone kwoty mają być potrącone.

O DODATKI DYSPOZYTORSKIE DLA NACZELNIKÓW PAROWOZOWNI.

Poniżej podajemy do wiadomości odpowiedź M. K. Nr. I/21535/2/27 na wystąpienie nasze w sprawie kol. Ksienickiego Jana z parowozowni Jaworzno, pełniącego jednocześnie funkcję dyspozytora i naczelnika parowozowni, któremu M. K. odmówiło wypłacenia dodatku dla dyspozytorów.

„Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że dodatek dla dyspozytorów parowozowni może być przyznany tylko w tych parowozowniach, w których są ustanowieni specjalni dyspozytorzy, gdyż dodatek ten, jak to wynika z § 1 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8.3 1927 Nr. I/4520/2/27 przyznany został tym pracownikom z uwagi na szczególne właściwości ich służby.

W wypadkach, gdy funkcje dyspozytora parowozowni połączone są w małych parowozowniach (ekspozyturach) z czynnościami zawiadowcy parowozowni, dodatku tego nie należy wypłacać, gdyż pracownicy zajmujący stanowiska kierownicze nie mogą brać udziału w tym dodatku.

Jednocześnie wyjaśnia się, że w razie nieobecności dyspozytora w służbie (§ 1 ustęp drugi wymienionego rozporządzenia Min. Kom.) należy zastępcy wypłacać przypadający dodatek od dnia wykonywania zastępstwa.

(—) **Gałecki**
Dyrektor Departamentu.

Ponieważ odpowiedź ta rozstrzyga jasno sprawę dodatku dla dyspozytorów w małych parowozowniach, pełniących jednocześnie i funkcje zawiadowcy parowozowni — podajemy ją tą drogą do wiadomości szerszego ogółu naszych członków.

ROZDZIAŁ ETATÓW PRZEWIDZIANYCH W BUDŻECIE NA ROK 1927 8.

Na życzenie Zarządów Okręgowych i Zarządów Kół podajemy poniżej rozdział etatów służby parowozowej, przewidzianych w budżecie na rok bieżący na poszczególne Dyrekcje.

Nadmieniamy, iż Zarządy Okręgowe otrzymały stosowne informacje już w maju b. r.

ROZDZIAŁ
etatów przewidzianych w budżecie na rok 1927/8.

WARSZAWA:

Etatowi:		Nieetatowi:	
VIII	801	XII	851
IX	361	XIII	30
X	287	XIV	171
XI	418	XV	102
XII	142	XVI	23
	2.009		1.177

RADOM:

Etatowi:		Nieetatowi:	
VIII	252	XI	141
IX	272	XII	53
X	155	XIII	—
XI	421	XIV	249
XII	150		
	1.250		443

WILNO:

Etatowi:		Nieetatowi:	
VIII	90	XI	175
IX	202	XII	16
X	109		
XI	266		
XII	77		
XIII	16		
	720		191

POZNAŃ:

Etatowi:		Nieetatowi:	
VIII	90	XI	31
IX	311	XII	36
X	140	XIII	329
XI	303	XIV	53
XII	75	XV	4
XIII	76		
	995		453

GDAŃSK:

Etatowi:		Nieetatowi:	
VIII	180		
IX	385	XII	201
X	308	XIII	53
XI	390		
XII	120		
XIII	21		
	1.404		254

KATOWICE:

Etatowi:		Nieetatowi:	
VIII	80		
IX	285	XII	213
X	245	XIII	42
XI	378		
XII	20		
	1.008		255

KRAKÓW:

Etatowi:		Nieetatowi:	
VIII	140	XI	60
IX	400	XII	38
X	150	XIII	194
XI	315	XIV	75
XII	164		
XIII	3		
	1.172		367

LWÓW:

Etatowi:		Nieetatowi:	
VIII	164	X	15
IX	273	XI	65
X	157	XII	45
XI	222	XIII	154
XII	102	XIV	31
XIII	80		
	998		310

STANISŁAWÓW:

Etatowi:		Nieetatowi:	
VIII	55		
XI	133	XII	81
X	31	XIII	40
XI	118	XIV	5
XII	13		
	355		126

RAZEM:

	Etatowi:	Nieetatowi:
1)	2.009	1.177
2)	1.250	443
3)	720	191
4)	995	453
5)	1.404	254
6)	1.008	255
7)	1.172	367
8)	998	310
9)	355	126
	9.911	3.576

ZASADY OBOWIĄZUJĄCE PRZY NOMINACJACH NA MASZYNISTÓW I i II KL.

Na skutek podjętych przez nas starań tudzież w wyniku przeprowadzonej w tej sprawie obszernej wymiany zdań między M. K. a Prezydjum naszego Związku Ministerstwo Komunikacji wydało ostatnio za Nr. I/19189/2/27 z dnia 4.XI b. r. rozporządzenie treści następującej:

W myśl rozp. M. K. z dnia 21.I.25 Nr. 405/2/25 (Dz. U. M. K. Nr. 2/25 strona 102/103 Nr. bież. 92) należy ilość stanowisk dla maszynistów I klasy określać według ilości pociągów pasażerskich (z wyjątkiem mieszanych) na głównych linjach.

Z postanowienia tego wynika, że maszyniści I klasy powinni być zasadniczo używani przy pociągach pasażerskich na głównych linjach, jednak nie wyklucza ono możności używania maszynistów I klasy również w innej służbie, lub też używania maszynistów II klasy przy wyżej wspomnianych pociągach, o ile tego wymagają względy służbowe.

Przy mianowaniach maszynistów II klasy na stanowiska maszynistów I klasy obowiązuje zasada, że kandydatami na stanowiska maszynistów I klasy są wszyscy ci maszyniści II klasy, którzy posiadają kwalifikacje dobre i przepisane egzaminy służbowe bez względu na to, przy jakich pociągach są w czasie swej kandydatury zatrudnieni. Mianowania należy przeprowadzać według kolejności, ustalonej w liście starszeństwa i w ramach etatów, przyznanych w preliminarzu budżetowym. Fakt, że dany pracownik nie może być z dniem mianowania przydzielony do służby przy pociągach pasażerskich na głównych linjach, czy to z powodu trudności natury technicznej, czy też z innych powodów, nie może stanowić podstawy do pominięcia go przy mianowaniu.

Odnośnie do zasad, obowiązujących przy mianowaniach pomocników maszynistów I kl. maszynistami II kl. M. K. wydało Rozporządzenie z dnia 15 września b. r. Nr. I/17619/2/27 polecające stosować do tych mianowań obowiązujące powszechnie zasady, ustalone w Rozporządzeniu M. K. z dnia 21.I 1925 Nr. 405/2/25 część I, rozdział D (Dz. Urzędowy M. K. Nr. 2 z r. 1925) przez co usunęło utrudnienia polegające na niemożliwości zatrudnienia kandydatów do awansu przy obsłudze odpowiednich pociągów.

O NADESŁANIE ZAPISKÓW DOTYCZĄCYCH KOSZTÓW UTRZYMANIA.

Centralna Komisja Porozumiewawcza Z. P. P. zwróciła się do nas z prośbą o umieszczenie następującej odezwy:

Wytężona akcja Związków Pracowników Państwowych o poprawę bytu swoich członków napotyka na zasadnicze trudności z powodu braku należycie udokumentowanych i dostatecznie wiarogodnych cyfr, odnoszących się do kosztów utrzymania.

Urzędowe cyfry kosztów utrzymania, ogłaszane przez Główny Urząd Statystyczny, już na pierwszy rzut oka scharakteryzowane być muszą jako niezgodne z rzeczywistością. Mimo to jednak Związki nie mogą przeciwstawić się argumentacji na tych cyfrach opartej a to dlatego, iż brak im naukowo ujętych i uzasadnionych obliczeń własnych, któreby rzeczywistości mogły dać należyty wyraz.

Pracownicy Państwowi dowodzą pozatem zupełnie słusznie, że sama podstawowa zasada, według której skonstruowaną została obecna tabela uposażeń jest niesłuszna i niesprawiedliwa, gdyż nie uwzględnia t. zw. minimum egzystencji t. j.: nie daje pracownikom w niższych grupach uposażenia tej minimalnej ilości środków pieniężnych, któraby wystarczała na pokrycie najniezbędniejszych potrzeb fizjologicznych i społecznych pracownika.

W zrozumieniu jak bardzo brak odnośnego wiarygodnego materjału utrudnia walkę o poprawę egzystencji, Centralna Komisja Porozumiewawcza Związków Pracowników Państwowych przystąpiła ostatnio przy pomocy Instytutu Gospodarstwa Społecznego do naukowego opracowania tego problematu. W tym celu, poza teoretycznem zgłębieniem zagadnienia, niezbędne jest zebranie odpowiedniego materjału statystycznego. C. K. P. podejmuje zatem pracę, zmierzającą do skłonienia poszczególnych jednostek w Zawodowych Związkach Pracowników Państwowych, aby we własnym, dobrze zrozumianym, interesie dostarczyły Komisji odpowiednich materjałów.

Plan pracy w tej sprawie przewiduje w pierwszym rzędzie przeprowadzenie ankiety, opartej na wzorach, będącej obecnie w toku ankiety Gł. Urzędu Statystycznego, wykorzystanie materjałów zebranych już przez rozmaite instytucje przy rozmaitych okolicznościach tudzież uzyskanie odpowiednich danych porównawczych z innych krajów.

Materjał, który na tej drodze zostanie zebrany, mógłby być jednak wzbogacony z niezmierną korzyścią dla sprawy, gdyby udało się wyszukać jednostki, które dotychczas dla celów własnych i bez myśli o wykorzystaniu danego materjału, prowadziły skrupulatne zapiski, własnych dochodów i wydatków domowych. O ile nam wiadomo wśród świata pracowniczego takich jednostek jest dość

wiele, posiadają one obliczenia, prowadzone systematycznie, w ciągu wielu lat, jednakże wysokocenny ten materjał pozostaje nieujawnionym i niewykorzystanym.

Centralna Komisja Porozumiewawcza zwraca się zatem za pośrednictwem prasy zawodowej z gorącym apelem do wszystkich, którzy podobne rachunki prowadzą, czy też kiedykolwiek w ciągu istnienia Państwa Polskiego prowadzili, ażeby w imię dobra ogółu oraz w dobrze zrozumianym własnym interesie, zechcieli posiadany **przez siebie** materjał odstąpić Centralnej Komisji Porozumiewawczej, celem naukowego zużytkowania. Reflektujemy na wszystkie systematycznie prowadzone rachunki tak w markach, jak i w złotych, tak w gospodarstwach wieloosobowych, jak też i w jednoosobowych oraz niezależnie od długości czasu, przez który rachunki te były prowadzone. Po wykorzystaniu zapiski będą, na żądanie zwrócone właścicielowi.

Materjały nadsyłać należy pod adresem: Dr. J. M. Żuniak. Warszawa, Chmielna 9, Związek Maszynistów.

Spodziewamy się, iż apel niniejszy znajdzie oddźwięk w szeregach pracowniczych i, że wszyscy którzy nam w ciężkiej naszej pracy dopomóc mogą nie uchylą się od spełnienia ciążącego na nich obywatelskiego obowiązku.

Zarządy Związków Zawodowych Pracowniczych oraz organy miejscowe tychże Związków prosimy usilnie o przeprowadzenie energicznej propagandy we wskazanym kierunku.

* * *

Uznając w całej pełni doniosłość akcji wszczętej przez C. K. P. popieramy tę akcję jaknajgoręcej i wzywamy wszystkich członków naszych, którzy podobne zapiski posiadają, aby nadesłali je niezwłocznie pod adresem, wskazanym w odezwie.

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

WYSTĄPIENIA I INTERWENCJE PREZYDJUM.

Dnia 7.XI w M. K. w sprawie 15 proc. dodatku do kilometrowego w Zagłębiu dąbrowsko-krakowskiem.

Dnia 9.XI w D. K. P. Warszawa, w sprawie listy starszeństwa.

Dnia 10.XI w M. K. w sprawie kontraktowych w D. K. P. Wilno, którzy ukończyli 50 lat i w sprawie osobistej kol. Wesołowskiego z Kałusza.

Dnia 12.XI w M. K. w sprawie list starszeństwa w Dyr. Wileńskiej i Warszawskiej.

Dnia 14.XI w M. K. w sprawie podwyżki godzinowo-kilometrowego, zawieszania w służbie za przejechanie sygnału oraz w sprawie umundurowania.

ZEBRANIA, ZJAZDY I T. D. Z UDZIAŁEM PREZYDJUM.

Dnia 2.XI Zebranie koła **Sarny.** Obecni kol. Borkowski i Komorowski.

Dnia 3.XI Zebranie koła **Zdołbunów.** Obecni ciż sami.

Dnia 4.XI Zebranie koła **Kowel.** Obecni ciż sami.

Dnia 5.XI Zebranie koła **Strzemieszyce.** Obecni ciż sami.

Dnia 12.XI. Odczyt inż. St. Kruszewskiego na otwarciu kółka technicznego w kole **Piotrków.** Obecny kol. **Borkowski.**

Dnia 15.XI. Otwarcie lokalu koła **Przemyśl.** Obecny kol. **Borkowski.**

LWÓW.

Zjazd Okręgowy. W dniu 17 października r. b. odbył się we Lwowie przy ul. Grodeckiej Nr. 131, w sali Klubu Maszynistów, Zjazd Okręgu Lwowskiego.

W zjeździe wzięli udział Członkowie Prezydjum w osobach: Prezesa Zw. — kol. **Borkowskiego,** Wicepr. Zw. — kol. **Komorowskiego** i Sekretarza Zw. — kol. **Siadaka,** oraz przedstawiciele Kół miejscowych, a mianowicie: kol. **Späth** z Koła Stryj, kol. **Sawicki** — Drohobycz, **Neżnyk** — Lwów, **Witrylak** — Sambor, **Czarnecki** — Zagórz, **Stolarczyk** — Jarosław, **Petru** — Przemyśl, **Poznański** — Radziwiłłów, natomiast Koła: Rozwadów, Tarnopol i Rawa Ruska przedstawicieli nie wydelegowały.

Porządek obrad był następujący:

1) Zagajenie,
2) Sprawozdanie z Plenarnego Posiedzenia Zarządu Głównego w Warszawie w dn. 30.IX r. b.;
3) Uzupełnienie Sprawozdania przez Prezydjum z podaniem dalszego programu pracy w Związku;
4) Dyskusja;
5) Wolne wnioski.

Zjazd zagaił Przewodniczący Okręgu kol. **Kuczkowski** powitaniem zebranych, a następnie zaproponował oddanie czci tragicznie zmarłemu w dn. 17.X r. b. ś. p. Koledze Heilowi Filipowi przez powstanie z miejsc, co też zebrani bezzwłocznie uczynili.

Przed przystąpieniem do punktu 2) porządku obrad, przewodniczący zwrócił uwagę na obecność na zebraniu kilku Kolegów, którzy wystąpili z Z. Z. M. a przeszli do P. Z. K. i zaznaczył, iż Koledzy ci nie powinni słuchać sprawozdania. Poczem na żądanie Prezesa Zw. kol. Borkowskiego (kol. Bielikowski (P. Z. K.) motywuje swoje wystąpienie z Z. Z. M. zupełnie nieuzasadnionemi zarzutami, które zbijają Członkowie Prezydjum kol. Siadak i Komorowski stwierdzając, iż Koledzy ci nie mają najmniejszych podstaw do łamania solidarności koleżeńskiej i zawodowej przez wstępowanie do wrogo usposobionego maszynistom Związku.

Następnie kol. Kuczkowski złożył obszerne sprawozdanie z przebiegu obrad ostatniego plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego, przyczem zaznajomił obecnych z programem pracy Prezydjum, wyliczył szereg wystąpień Prezydjum do M. K. w sprawie uregulowania godzinowo - kilometrowego, godzin nadliczbowych, współczynników, umundurowania, emerytury, roku za półtora i innych. Poruszenie sprawy dyspozytorów wywołało dłuższą dyskusję.

Na zakończenie kol. Kuczkowski zaznajomił zebranych z odprawami emerytalnemi Związku, komunikując iż w styczniu 1928 r. Prezydjum Związku rozpocznie wypłaty odpraw członkom, którzy od października 1926 r. przeszli na emeryturę, lub rodzinom członków, zmarłych w tym okresie.

Następnie Prezes Zw. kol. Borkowski uzupełnił sprawozdanie kol. Kuczkowskiego zaznajomił zebranych z sytuacją polityczną, poruszył współpracę z Z. Z. K., której przeciwstawił wrogie stanowisko innych Związków. Sprawozdanie Prezesa Zw. uzupełnili kol. Komorowski i kol. Siadak w sprawach postulatowych i organizacyjnych.

Po sprawozdaniu wywiązała się dyskusja, w której głos zabierali: kol. Späth, Sawicki, Poznański, Czarnecki i Switalski, którzy wyrazili Prezydjum Związku uznanie za pracę, poczem wysunięto szereg miejscowych postulatów, prosząc o dołożenie starań, ażeby postulaty te zostały pomyślnie załatwione.

Na zakończenie obrad kol. Kuczkowski podziękował Prezydjum za cierpliwe wysłuchanie bolączek Okręgu, prosząc o możliwie jaknajczęstsze przybywanie do Lwowa.

LWÓW.

Zebranie Koła. W dn. 18 października r. b. odbyło się we Lwowie zebranie Koła ze współudziałem Członków Prezydjum w osobach Prezesa Zw. — kol. **Borkowskiego,** Wicepr. kol. **Komorowskiego** i Sekretarza kol. **Siadaka.** Z ramienia Okręgu Lwowskiego był obecny Prezes Okręgu kol. **Kuczkowski** oraz Przewodniczący Koła Rawa Ruska — kol. **Dziwota.**

Porządek obrad przyjęto następujący:

1) Sprawy organizacyjne Koła Lwów;
2) Uregulowanie przynależności Członków Z. Z. M. jednocześnie do innych Związków;
3) Sprawa pomocników maszynistów;
4) Wolne wnioski.

Zebranie zagaił Przewodniczący Koła Lwów — kol. **Neżnyk** powitaniem zebranych, poczem omówił sprawę występowania z Z. Z. M. członków Koła Lwów. Po kol. Neżnyku za-

biera głos kol. Kuczkowski, który wyczerpuje punkt 1) porządku obrad, a więc sprawy organizacyjne Koła Lwów. Temat ten rozwijają kol.: Iwański, Neżnyk i Kasprowicz. Następnie zabiera głos Prezes Zw. Kol. Borkowski, który w przemówieniu swojem kreśli program pracy Prezydjum Związku na przyszłość, co wywiązuje dłuższą dyskusję i wyrażenie zaufania nowoobranemu Prezydjum Związku oraz życzenie, aby praca i poświęcenie Prezydjum dały jaknajlepsze owoce.

Omawiano dalej sprawę przynależności członków Z. Z. M. jednocześnie i do innych Związków, poruszono sprawę etatów, zaszeregowań i awansów oraz szereg innych postulatów.

Obrady zakończyło przemówienie kol. Komorowskiego, wzywające do solidarności i współpracy z Prezydjum oraz okrzyk na cześć Z. Z. M.

JASŁO.

Zebranie Koła. W dniu 23 październik nika r. b. odbyło się nadzwyczajne zebranie członków Koła Jasło, mające na celu wybór nowego Zarządu z powodu rezygnacji byłego Zarządu.

Wynik wyborów jest następujący: Przewodniczącym wybrany został — kol. **Łękawski** Stanisław, Zastępcą Przewodn. — kol. **Brettschneider** Teodor, Sekretarzem — kol. **Sutowski** Józef, Zastępcą tegoż — kol. **Hamada** Stefan, Skarbnikiem — kol. **Wojtarowicz** Władysław, Zastępcą tegoż — kol. **Stachoń** Marceli. Do Komisji Rewizyjnej weszli: kol. Ludwik **Stec**, Apolinary **Zarębski** i Ignacy **Czak**.

OŚWIĘCIM.

Zebranie Koła. W dniu 23 października 1927 r. odbyło się w Kole Oświęcim Walne Zebranie, na którem wybrano nowy Zarząd Koła w następującym składzie: Przewodniczący — kol. **Lis** Henryk, Sekretarz — kol. **Tobiasz** Jan, Skarbnik — kol. **Szendera** Aleksander.

SOSNOWIEC.

Zebranie Koła. W dniu 3.XI r. b. odbyło się w Sosnowcu w godz. 11 — 15-ej, w lokalu szkoły przy parowozowni, ogólne zebranie Członków Koła Z. Z. M.

Obecnych było 25 członków, przewodniczył kol. **Gruszczyński**, sekretarzował kol. **Mosiewicz.**

Porządek obrad obejmował następujące sprawy:

1) Sprawozdanie delegatów ze Zjazdu Okręgowego,

2) Uzgodnienie poprawek statutu kasy pogrzebowej,

3) Wolne wnioski.

Zebranie zagaił Przewodniczący — kol. Gruszczyński obszernem sprawozdaniem ze Zjazdu Okręgowego, odbytego w dn. 25.IX.27 r. w Warszawie. W przemówieniu swem podkreślił intensywność pracy Zarządu Okręgowego, wyliczył szereg wystąpień w sprawach postulatowych oraz zwrócił uwagę na przejrzystość prowadzenia rachunkowości tegoż Zarządu. Na zakończenie zakomunikował wynik wyborów nowego Zarządu.

Następnie uzgadniano poprawki do statutu kasy pogrzebowej, poczem w wolnych wnioskach polecono Zarządowi Koła interwencję u władz miejscowych w sprawie wprowadzenia turnusu na pociągi towarowe.

Zebranie zamknięto podziękowaniem Zarządowi Koła za wygłoszenie sprawozdania i wyrażeniem votum zaufania za pracę dla dobra Koła.

KUTNO.

Zebranie Koła. Na zebraniu Koła Kutno w dniu 12 października r. b. obrany jednogłośnie przewodniczącym Koła — kol. **Zakrzewski.**

KROŚNIEWICE.

Obecność delegata K. m. Krośniewice na Zjeździe Okręgowym w Warszawie. W związku z sprawozdaniem z obrad Zjazdu Okręgu Warszawskiego, zamieszczonem w Nr. 18 „Maszynisty" z r. b. Zarząd Okręgu Warszawskiego przesłał nam wyjaśnienie, iż delegat Koła Krośniewice był na Zjeździe obecny i brał udział w obradach. Nieścisłość w protokóle obrad Zjazdu wynikła z tego powodu, iż tenże delegat spóźnił się na obrady i nie podpisał listy obecnych.

KOMUNIKATY

Dotkniętemu bolesnym ciosem z powodu śmierci żony koledze naszemu Janowi Fichtlowi, długoletniemu Członkowi Zarządu i zasłużonemu działaczowi związkowemu zasyłamy wyrazy gorącego współczucia.

Prezydjum Z. Z. M. i Redakcja „Maszynisty"

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim pracownikom kolejowym, którzy wzięli udział w oddaniu ostatniej posługi ś. p. żonie mojej, Marji, składam tą drogą serdeczne podziękowanie.

(—) **Depiński.**

NEKROLOG.

Dnia 17 października r. b. odbył się we Lwowie pogrzeb ś. p. Filipa **Heila**, członka Z. Z. M. z Koła Lwów, który zmarł w dn. 15.X r. b. tragiczną śmiercią na skutek wypadku przejechania przez pociąg.

W pogrzebie wzięli udział, oprócz Kolegów z Koła miejscowego Lwów i Koledzy zamiejscowi, którzy w dniu tym obradowali na Zjeździe Okręgu Lwowskiego wraz z członkami Prezydjum w osobach Prezesa Zw. — kol. Borkowskiego, Wicepr. kol. Komorowskiego i Sekretarza — kol. Siadaka.

Kolega ś. p. Filip Heil zaskarbił sobie prawością charakteru, zaletami serca oraz postępowaniem szacunek i zaufanie Kolegów, którzy też żegnali go nad mogiłą ze szczerym żalem i głębokim bólem.

Koło Z. Z. M. Lwów składa tą drogą serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy wzięli udział w oddaniu zmarłemu ostatniej posługi, a w szczególności zaś pp. Naczelnikom stacji i parowozowni Rozwadów oraz członkom Koła Rozwadów za życzliwą opiekę nad wdową i zajęcie się przewiezieniem zwłok ze st. Rozwadów do Lwowa.

Zarząd Koła Z. Z. M. Lwów.

ODWOŁANIE.

Stosownie do życzenia Zarządu Koła Siedlce, niniejszym podajemy do wiadomości wyciąg z protokółu Zebrania tegoż Koła, odbytego w dniu 10.X r. b.:

„kol. Wierzchowski oświadcza, iż zarzuty stawiane przez niego Zarządowi Koła Siedlce były omyłkowe, wobec czego przeprasza Zarząd Koła i cofa swe zarzuty".

Dla wyjaśnienia dodajemy, iż notatka z powyższego protokółu jest wyrazem zlikwidowania trwających już od dłuższego czasu nieporozumień pomiędzy Zarządem Koła Siedlce a kol. Zwierzchowskim, na tle stawianych przez tegoż kol. Zwierzchowskiego niesłusznych zarzutów powyższemu Zarządowi.

ZAMIANY.

Pomocnik maszynisty I klasy parowozowni Chojnice dyr. Gdańskiej zamieni się z kolegą na takiemże, lub innem stanowisku z parowozowni Ostrów Dyr. Poznańskiej, lub Łódź Dyr. Warszawskiej. Mieszkanie prywatne zapewnione.

Adres: Patyński Jan, Chojnice, ul. Dworcowa Nr. 45.

Maszynista II kl. w parow. Szczakowej, zamieni się z kolegą, najchętniej Dyrekcji Lwowskiej lub Stanisławowskiej. Mieszkanie skarbowe, 2 pokoje i kuchnia. Zgłoszenia proszę nadsyłać do Koła miejscowego Szczakowa, parowozownia.

Wydawca: Zaw. Zw. Maszyn. Kolej. Red. odpow.: Henryk Sommerfeldt.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka Warszawa, Warecka 15.